

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

10

משרד המבחן

סמל לזיכרון

אשראי - חשבון - חשבון - חשבון - חשבון

5/10 - 5/10

חשבון - 8

מחלקה לזכויות - חשבון - חשבון - חשבון

תיק מס'

10

מסמך - חשבון - חשבון - חשבון - חשבון

51346/10-גל

מסמך - חשבון - חשבון - חשבון - חשבון

15/11/2018 תאריך הדפסה 2-105-7-10-5

ח"כ (לשעבר)
עו"ד אמנון לין
רח' קלר 1 חיפה
טל: 04-8384636
050-576391

22 במאי 2000

לכבוד
ראש הממשלה
מר אהוד ברק
ירושלים

אדון נכבד,

הנדון : עתיד ביקעת הירדן – וגורל ישראל

לאחרונה פורסמו כמה רמיזות בדבר נכונות ישראלית להציע לערפאת עסקת פשרה, שלפיה ישראל תעביר לרשות הפלסטינאית חלקים מביקעת הירדן ולעומת זאת הרשות הפלסטינאית תסכים (ברוב טובה) שישראל תחזור זמנית את החלקים האחרים בביקעה לתקופה של כמה שנים, שלאחריהן ייקבע המעמד הסופי של הבקעה. (תוצאה ברורה מראש). והשאלה תשאל אם ישראל מכירה עקרונית ומשפטית בבעלות הפלסטינאית על ביקעת הירדן, מדוע לא על יפו, לוד, רמלה, עכו, נצרת, ואדי עארה והמשולש הישראלי ועל מאות מקומות שהיו בהם פעם ישובים ערביים.

סכנות ביטחוניות מידיות

ברור שאם ייקבע גבול משותף בין הרשות הפלסטינאית ובין ממלכת הירדן לעולם ישראל לא תוכל למנוע העברת אמל"ח מתחומי ירדן ליד הכוחות המזוינים של הפלסטינאים. לא תהיה אפשרות למנוע חדירת גורמים עוינים קיצוניים מסוכנים אל שיטחי הרשות הפלסטינאית.

השפעה על הממלכה ההאשמית הירדנית

האם יהא זה מהאינטרס הישראלי לערער את יציבות הממלכה הירדנית. כידוע, למעלה מ- 65% מתושבי ממלכת הירדן הם פלסטינאים. התוצאות הצפויות מקביעת גבול משותף בין הרשות הפלסטינאית לממלכה הירדנית הן כדלקמן:

- (1) נהיה עדים להקצנה מהירה ביותר אנטי ישראלית בקרב הציבור הירדני כולו - בהשפעת ערפאת.
- (2) המלך עבדללה וממלכתו יהפכו מתוך חוסר ברירה למדינה עוינת קיצונית נגד ישראל (אמנם בניגוד לאינטרסים שלהם).
- (3) קיימת אפשרות אחרת שכעבור זמן מסויים, הרוב הפלסטינאי בירדן בסיוע הרשות הפלסטינאית, יעוררו אי שקט בירדן עד כדי סכנה של חיסול המלוכה שם.
- (4) כך נהיה עדים לאפשרות של הקמת המדינה הפלסטינאית הגדולה - משתי גדות הירדן. כששני מליון פלסטינאים בירדן בצרוף שלושה מליון פלסטינאים ממערב לירדן, ובצרוף מליון ערביי ישראל יקימו את "פלסטין השלמה" בין הים התיכון - למדבר העיראקי.

כך במו ידינו הצלחנו אמנם לממש את חזון "המזרח התיכון החדש" - כשישראל תחדל להיות מעצמה אזורית ותהפך למבולעת קטנה בתוך "פלסטין השלמה" - במקום "ארץ ישראל השלמה" שגיאת מחנה השמאל הישראלי. שבמו ידיו העדיף את "פלסטין הגדולה".

אני קורא לך מר ברק, עצור בעוד זמן את היוזמה המסוכנת הזאת של העברת שיטחי הביקעה לרשות הפלסטינאית - וחכירת שטחי הביקעה. כראש הממשלה, אתה חייב לראות כמה צעדים קדימה ולהבין את המשמעויות הצפויות הבלתי נמנעות מצעדים כה מסוכנים וחסרי אחריות, שנועדו לספק מטרות זמניות פוליטיות על חשבון האינטרס הקיומי הלאומי של מדינת ישראל.

בכבוד רב

 עוזד אמנון לין

העתק: שר החוץ מר דוד לוי - משרד החוץ, ירושלים.

אגרת בכחול-לבן

עַתָּה לְהַקִּים מַשְׁלָה רַחֲמָה
שֶׁתִּלַּכְז אֶת הָעַם לִמְעַן שְׁלוֹם אֲמַת
וְתִכְיֶין אֶת הָעַם גַּם לְעִיִּתוֹת חִירוֹם - וּמִלְחָמָה.

חכ' (לשעבר) - עו"ד אמנון לין
רח' קלר ו. חיפה מיקוד 34483
טל': 04-8384636
נייד: 050-576391

לסילון אלון
זהיר
אמנון

אגרת אישית

לכב' ראש הממשלה
מר אהוד ברק
חברי ממשלת ישראל
הנהלות הסיעות בכנסת

עת להקים ממשלה רחבה
שתלכד את העם למען שלום אמת
ותכין את העם גם לעיתות חירום ומלחמה.

חכ' (לשעבר) עו"ד אמנון לין
רח' קלר 1 חיפה
מיקוד 34483
טל': 04-8384636
050-576391

25/5/2000

לעצור עכשיו ולתכנן מחדש את מהלכי השלום

קריאתי אליכם נועדה לפנות למצפונכם ולרגש אחריותכם, היהודית הציונית שלכם לעצור את הדהירה חסרת האחריות להעברת עוד ועוד שטחים נוספים מיהודה ושומרון, לידי הרשות הפלסטינאית מתוך עמדה פוליטית היסטורית שביסודה הרצון להדגיש את ההבדלים בין מחנה העבודה – ומחנה הלאומי.

יותר ויותר מתברר לרבים בישראל שנסחפו בשעתו אחר אופוריית השלום, בעקבות הסכמי אוסלו כי הסכמים אלה זרעו את זרעי הטרור וסכנת המלחמה הבאה הצפויה לנו בעתיד הלא רחוק עם הפלסטינים ואולי גם בתמיכת מדינות ערב. בעוד אנו שואפים לשלום אמת. הפלסטינים חותרים להשגת הפסקת לוחמה זמנית (שלום מדומה) על מנת להשיג את מטרתם היחידה להקים את המדינה

הפלסטינאית על מרבית שטחי יהודה ושומרון – ללא שום ערובות של ממש לשלום אמת.

המשגה החמור ביותר שנעשה ע"י יוזמי ומעצבי מהלכי אוסלו היה, שהם נמנעו בתחילת המהלך לדון קודם כל במהות השלום ובמהות האיבה הערבית הבלתי מתפשרת כלפי ישראל בעולם הערבי. רבים מאיתנו הזהירו את יוזמי מהלכי אוסלו, שנורמליזציה ביחסים בין העמים, יחסים דיפלומטיים, מסחר חופשי, תיירות (ואפילו שותפויות בעסקים) אינם ערובה לשלום אמת. שהרי כל המלחמות בעולם פרצו בין עמים ומדינות שקיימו ביניהן יחסים דיפלומטיים, נורמליזציה וכו'.

אסור היה להשאיר את הנושאים העיקריים המהותיים כבדי המשקל לאחר השלמת כל הפעילות והעברת רוב השטחים לפלסטינאים. מעמד ירושלים, זכות השיבה, הגבולות, ההתיישבות היהודית, ביטחון ועוד.

רק שינויים יסודיים במהותה של הפילוסופיה במדינות ערב המסרבת להשלים עם זכות קיומה של ישראל כשווה בין שווים בקרב מדינות ערב, היא הערובה לנכונות של העולם הערבי וכן גם של הפלסטינאים לחתום עם ישראל הסכמי שלום אמת. שגיאתם החמורה של יוזמי ומעצבי מהלכי אוסלו הייתה שהם התעלמו מתוך זלזול והתנשאות מהצורך לקיים דיון עקרוני כנ"ל במהות שלום האמת, והשתנות פילוסופיית השנאה לישראל. הם העדיפו לקבוע במהירות פזיזה, חסרת אחריות את שלבי הנסיגה (הפעילות) + בהשאיר את הנושאים העיקריים כבדי המשקל לדיון או למאבק, לאחר השלמת כל הפעילות. לא יכולה להיות שגיאה גדולה מזאת. ושוב עלי לקבוע כי מהלכי אוסלו זרעו את זרעי המלחמה הבאה בין ישראל והעולם הערבי, בתנאים ובמצבים החמורים ביותר שהיו לנו מאז ייסוד מדינת ישראל.

כיצד יוכלו מעצבי ויוזמי הסכמי אוסלו להביט לעיני העם לכשיתברר עד כמה שגויות היו ההנחות שלהם ואמונתם שהם יביאו שלום אמת לישראל, מבלי לדון בנושאים העקרוניים במהות האיבה הערבית הבלתי מתפשרת ובמהות השלום.

ואלה משגי אוסלו

1. החלטות האו"ם (181-194)

צריך היה להבין כי כל עוד לא נעשתה ע"י האו"ם רוויזיה של שתי ההחלטות הנ"ל, או לפחות כל עוד לא נשמעה הצהרה ברורה מצד אמריקה והאחד האירופי, שתקבע בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, כי היות והעולם הערבי והמנהיגות הפלסטינאית סרבו לקבל את תוכנית החלוקה של האו"ם (181) בשנת 1947 ויצאו למלחמה נגדה, כשסיסמתה הייתה השמדת הישוב היהודי הקטן בארץ ישראל והכרזתם הגלויה שלא יאפשרו את הקמת מדינת ישראל. אין מדינות ערב והרשות הפלסטינאית זכאים כיום, לאחר 52 שנים, לדרוש את החזרת מדינת ישראל לגבולות שנקבעו בהחלטות הנ"ל או בניסוח המקובל כיום "החזרת ישראל לממדיה הטבעיים הלגיטימיים". ולחפוך את מדינת ישראל, למעשה, למדינת חסות, קיקיונית קטנה שתחיה ותפעל לפי תכתיבי העולם הערבי.

צריך היה לפתוח במשא ומתן עם ארה"ב, רוסיה והאחד האירופי על כך שתצא הכרזה ברורה שתקבע שהיות ומדינות ערב והפלסטינאים פתחו במלחמה בשנת 1947-1948 נגד היהודים. הם הנושאים באחריות להיווצרות בעיית הפליטים הפלסטינאים והאחריות הבלעדית כולה היא עליהם. צריך היה להבין שכל עוד לא נשמעו הצהרות כנ"ל ע"י ארה"ב, רוסיה והאחד האירופי ולא נעשתה רוויזיה בשתי ההחלטות (181-194) הרי שע"י הכרה של מדינת ישראל בישות הפלסטינאית המדינית. נוצר קשר מדיני בין שתי ההחלטות הנ"ל ובין הרשות הפלסטינאית המדינית שהוקמה ע"י מדינת ישראל. במו ידיו ייסדנו את הישות הפלסטינאית המדינית שנקבעו לה גבולות לגיטימיות ע"י כל החלטות האו"ם, והתחלנו לנהל עמה משא ומתן מתוך עמדת התגוננות כשהנוקשות הפלסטינית במשא ומתן עמנו מגוביית ע"י שתי החלטות האו"ם הנ"ל.

אי אפשר להתעלם מהעובדה שישראל מוצאת את עצמה כיום כמטרד המפריע לעולם המערבי כולו לנהל את קשריו עם העולם הערבי. ערפאת, שהיה בעבר הלא רחוק מנודה בכל העולם ובקרב מדינות ערב עצמן, כראש ארגון טרור בזוי. אנו

הרמנו אותו מהקרשים כשהיה כמנהיג מובס. שיקמנו את מעמדו ותדמיתו בעולם, זקפנו את קומתו ואת ביטחונו, עד כי הוא הפך להיות בעיני העולם כולו – שוחר השלום שמדינאי העולם כולו חפצים בייקרו ומעניקים לו את תמיכתם כנשיא של המדינה הפלסטינאית בדרך שגבולותיה נקבעו למעשה בשנת 1947.

זאת ועוד, מתוך התנשאות חסרת אחריות המצביעה על חוסר הבנה בסיסי בנעשה בקרב החברה הערבית הפלסטינאית ובארצות ערב, מעצבי אוסלו פיתחו אמונה ותקווה שערפאת, לאחר שישקם את מעמדו ויהפך למנהיג מוכר בעולם הרחב של מדינה פלסטינאית בדרך, יסכים לשמש בתפקיד של גנרל לאחד ביהודה, שומרון ועזה וילחם נגד החמא"ס או כל הגורמים הקיצוניים בחברה הפלסטינאית.

רק כך ניתן להסביר כיצד ישראל ציידה את הרשות הפלסטינאית בכמויות כלי נשק שלא היו לפלסטינאים אפילו בתקופת מלחמת העצמאות, כאשר הוקם "צבא ההצלה הפלסטיני" בשנת 1947.

צבאו של ערפאת מונה כיום למעלה מ- 40,000 חיילים מחומשים היטב. ידיעות מבוססות מדברות על מצבורי נשק סודיים גדולים המוסתרים היטב לצורך המלחמה בישראל, לאחר השלמת הפעימה השלישית ותחילת המאבק על הסכם הקבע.

ללא ספק הוא שלאחר ייסוד המדינה הפלסטינאית והשלמת נסיגת ישראל מרוב שטחי יהודה, שומרון ועזה, יוקם ש צבא מילואים גדול ע"י גיוס כל מחוסרי העבודה שיעברו אימונים צבאיים. כך ישראל תעמוד מול צבא גדול של למעלה מ- 200,000 חיילים, דבר שיחייב את ישראל להחזיק צבא מגויס קבוע לאורך כל גבולות המדינה הפלסטינאית.

החמור ביותר הוא שכיום הרשות הפלסטינאית מעמידה את שאלת ביצוע כל החלטות האו"ם כסיסמתה במאבקה המדיניים מול ישראל. ובראש וראשונה החלטה (194) החזרת פליטי 1948 לתחומי מדינת ישראל.

יותר ויותר מתבהרת התמונה כי תחושתם של הפלסטינאים וכן גם של ראשי מדינות ערב היא שמעמד ישראל בעולם נחלש. ישראל עצמה מצויה בתהליך של שקיעה והתפוררות חברתית פנימית. אין להשתומם על כך שבנסיבות כאלה המאבק של הרשות הפלסטינאית יהיה נוקשה בכל הנושאים העיקריים שיעמדו לדיון עם פתיחת המשא ומתן על הסכם הקבע.

אילו השכילו מעצבי ויוזמי מהלכי אוסלו להדגיש לפחות בראש וראשונה את עובדת קיומה של פילוסופית השמדת ישראל בעולם הערבי ואת הסירוב הבלתי מתפשר להכיר בזכות קיומה של ישראל כשווה בין שווים באזור. הרי היה יותר מובן בעולם

בקרב ידידנו, על מה אנו נאבקים ולמען איזה שלום אנו שואפים? זאת במקום לנסות ללא הצלחה לשכנע את העולם שבשאיפתנו לשלום אמת, אנו מגלים עיקשות בשאלות של כמה ק"מ ביהודה ושומרון וכן גם ברמת הגולן. לכן, אין להשתומם שידידי ישראל אינם מסוגלים להבין אותנו. ישראל נהפכה לסרבנית השלום ולמטרד העולם המערבי השואף להסדיר את יחסיו ואת האינטרסים שלו בקרב העולם הערבי.

אסור היה לפתוח במשא ומתן על נסיגות (פעילות) והעברת חלקים משטחי יהודה ושומרון לפני שהגענו להסכמה ברורה בגיבוי של ארה"ב, האחוד האירופי ורוסיה, בשאלות היסוד של מהות הסכסוך שהעולם הערבי כפה עלינו ובמהות שלום אמת. תמיד היה עדיף להתעקש בשאלת מהות השלום ולהצביע על המשך קיומה של דוקטרינת השמדת ישראל בעולם הערבי ובחברה הפלסטינאית מאשר להתעקש על שטחים ומספר מטרים של גבולות.

ממשלה רחבה

לשלום אמת ולימי חירום ומלחמה

כיום לאחר שנת כהונה של הממשלה הנוכחית, דומה שרוב העם הגיע למסקנה כי המוצא היחיד שיאפשר למדינת ישראל להתייצב מול כל הסכנות ולהציב מולן פתרונות נכונים שיבטיחו את עתיד מדינת ישראל וביטחונה הוא הקמת ממשלה

רחבה שבמרכזה המפלגות הגדולות.

אני חוזר ומדגיש כי בעולם הערבי כולו מתחזקת ההערכה שישראל מצויה בתהליך של שקיעה. החברה הישראלית נראית כמתפוררת, שנאת אחים, מצד אחד וחולשתה של הדמוקרטיה הישראלית מצד שני. אלה מחזקים את ההערכה במדינות ערב שגם צה"ל נחלש. אין זה שוב אותו צה"ל המנצח, חדור המוטיבציה של אמונה בצדקת הציונות. צה"ל שאין בו שוב הרצון לנצח. רבים בעולם הערבי אומרים בגלוי שהנוער הישראלי חסר מטרות ברורות ויעדים פוליטיים ברורים. לא עוד נוער ציוני חדור אמונה בצדקתו.

מתוך כל אלה, אני סבור שיגברו בעולם הערבי הקולות הנשמעים כבר כיום, להצטרף למאבק הנוקשה, חסר הפשרות של ערפאת ולהכניע את ישראל ע"י יצירת איומים של פתיחה במלחמה. אולי אפילו הנכונות לפתוח במלחמה לעזרת הפלסטינאים. ללא ספק הוא שארועי נטישת צה"ל את דרום לבנון כתוצאה ממלחמת חיזבאללה ואולי יותר מהכל, כניעת ממשלת ישראל ללחצים ציבוריים פנימיים וחוסר נכונות עם ישראל להתייצב במלוכד מול אויביו. כל אלה הוסיפו לתחושה שישראל מצויה בתהליך של התפוררות פנימית ושקיעה.

מול הסכנות האלה כל עם נורמלי היה מתלכד!

אני קורא לנבחרי העם לעשות עכשיו את הנראה כבלתי אפשרי ולהקים מיד ממשלה רחבה כדי להגיע לקונסנזוס לאומי רחב לצורך הצבת יעדים ברורים הכרחיים במשא ומתן לשלום אמת. אולם גם להציב קווים אדומים שיהיה ברור לפלסטינאים ולמדינות ערב, שעליהם ישראל לא תוכל להתפשר, אפילו אם ייאיימו עליה במלחמה.

אני מאמין כי אם תוקם ממשלה רחבה בה ישותפו כל המפלגות הגדולות שתאפשר הסכמה לאומית רחבה לקביעת יעדי מדיניות לשלום אמת, לא יהיה קשה לשכנע את רוב העם לתמוך במדיניות הממשלה הרחבה. אולם אם יתברר שמדינות ערב והרשות הפלסטינאית מתכננות החרפת המאבקים האלימים נגד ישראל עד כדי

פתיחה במאבק מזוין, בתמיכת מדינות ערב, אולי אפילו איום בפתיחת מלחמה כוללת להכנעת ישראל.

רק ממשלה רחבה וראש ממשלה שיזכה לתמיכה רחבה בממשלה ובכנסת יוכלו ללכד את העם כדי להכין את מדינת ישראל להתייצב מאוחדת מול כל אותן סכנות ואיומים ובעיקר על מנת להכין את הצבא לנצח בכל מלחמה שתיכפה שוב על ישראל.

אנו מתקשים להגיע להסכמה לאומית על יעדי שלום אמת.

אולם ללא הקמת ממשלה רחבה שתוכל להגיע להסכמה לאומית על יעדי שלום אמת, יקשה עלינו למנוע מלחמה.

עם ישראל חייב להיות משוכנע בצדקת מדיניות הממשלה במהלכיה הדיפלומטיים להשגת שלום אמת.

עם ישראל ראוי לכך, שאם חלילה שוב תיכפה עלינו מלחמה והאפשרות הזאת בהחלט צפויה, תהיה לנו ממשלה רחבה שתהיה מסוגלת ללכד אותו ברובו, כדי שצבא הגנה לישראל יהיה משוכנע שהעם ברובו מלוכד סביבו וסביב הצו הלאומי שנכפה עלינו להתייצב שוב למלחמת מגן ולנצח בה.

עם זאת, אסור לנו להסתפק ביכולתו של צה"ל לנצח בחזיתות.

יעדים מדיניים:

חובת ממשלת ישראל הרחבה תהיה להכין גם יעדים מדיניים ברורים שנשאף להשיגם בעקבות נצחוננו בשדה הקרב (אם ייכפו עלינו).
 אנו עם שוחר שלום. מעולם לא הרשינו לעצמנו להכין יעדים מדיניים שנשאף להשיגם אם תיכפה עלינו מלחמה. תמיד התווכחנו ונאבקנו בינינו על יעדי השלום (זאת למרות שמעולם לא הבינונו את מהות שלום האמת באזור זה של העולם).
 כך קרה שבכל המלחמות שנכפו עלינו, מעולם לא חשבנו שמותר לנו להציב לנגד עינינו גם יעדים מדיניים שנשאף להשיגם ע"י ניצחונותינו בשדות הקרב. כל ההישגים המדיניים שהושג במלחמות המגן שלנו הושגו רק כתוצאה מניצחונותינו בשדות הקרב באופן מיקרי, מבלי שתכננו להשיגם מראש, למקרה שתיכפה עלינו מלחמה. על אחת כמה וכמה שלא ניהלנו את המלחמה לאור קביעת יעדים מדיניים שהצבנו לנגד עינינו להשיגם מראש למקרה שתיכפה עלינו מלחמה.
 אני קובע כי אין לנו זכות מוסרית לשלוח את בנינו שוב ושוב להביא לנו עוד ניצחונות צבאיים במלחמות, אפילו לא במלחמות שנכפו עלינו. אם אין אנו מסוגלים להגיע להסכמה לאומית רחבה על היעדים המדיניים שיהא עלינו לשאוף להשיגם ע"י ניצחונות בשדות הקרב במלחמה שתיכפה עלינו כי יתכן שאילו היינו מסוגלים להציב יעדים מדיניים שנשאף להשיגם במקרה שתיכפה עלינו שוב מלחמה היינו יכולים למנוע השנות שש מלחמות בעתיד אף לאפשר לדרג המדיני לכפות את תנאי שלום האמת שלנו שלא נתן היה להשיגו כל עוד העולם הערבי האמין שישראל מצויה בתהליך של שקיעה.
ממשלה רחבה היא כיום צו השעה לצורך השגת שלום אמת ולא הסדרים של שלום מדומה שיופרו בכל עת שהעולם הערבי יחשוב שיש בידו לנסות שוב ושוב להכניע את ישראל ע"י מלחמה.

דוקטרינת השמדת ישראל בעולם הערבי

אני רואה חובה להזכיר לכם מה נאמר בעולם הערבי בכל כלי התקשורת ובמערכות החינוך, על מדינת ישראל, במשך 52 שנים. צר לי לקבוע כי עדיין בכל מדינות ערב ובחברה הפלסטינאית לא בוטלה בשום מוסד רשמי ממלכתי אותה פילוסופיה המסרבת להכיר בזכות קיומה של מדינת ישראל. אפילו מצריים וירדן הכירו במדינת ישראל, אבל לא בזכות קיומה.

ועדיין לאחר החתימה על הסכמי השלום הקר לא נעשה כל מאמץ לחנך את הציבור הרחב להשלים אם זכות קיומה של ישראל כשווה בין שווים באזור זה של העולם. העובדה הבולטת ביותר הממחישה את התנגדות הציבור הרחב במצריים וירדן להסכמי השלום למרות שבהסכמים האלה מצריים וירדן זכו להישגים חשובים ביותר, היא ההתנגדות המוחלטת הקיצונית של החוגים האינטלקטואליים במצריים ובירדן, להסכמי שלום עם ישראל.

אנו עדים לכך שאישים שונים המגיעים לעיתים לישראל להשתתף בארועים שונים, אפילו במישור התרבותי, מוחרמים ומנוודים בארצותיהם ע"י הארגונים הרישמיים אליהם הם משתייכים.

אני מציע לקוראי אגרתי לעיין בסעיפי דוקטרינת השנאה לישראל כפי שהיא הוגשה להמונים בכל מדינות ערב עד היום הזה בכל כלי התקשורת ובתוכניות הלימודים.

פילוסופית השמדת ישראל

- לאחר הקמת מדינת ישראל, במלחמת העצמאות 1948/9, ותבוסת צבאות ערב, התפתחה "פילוסופית השמדת ישראל" בכל ארצות ערב.
- א. "פורסמה אמנה לאומית ערבית" 21 למאי 1962, במצרים, שאושרה בכל ועידות הפסגה הערביות.
- ב. "גירסת ירדן" 1962 – "הספר הלבן הירדני".
- ג. "מפלגת הבאעת" הסורית פרסמה את מצעה הקיצוני ביותר בשנות השבעים.
- ד. "האמנה הלאומית הפלסטינית" 1964-1968.
- ה. אמנת חמא"ס 18/8/88.

אידיאולוגית ההסתה נגד ישראל בעולם הערבי

1. ישראל נוסדה בפשע משווע שנעשה לפלסטינים, לכן חובה להשמדה.
2. ישראל היא סרטן בגופו של העולם הערבי, לכן יש לעקרו, ולחסלו למען בריאותו של העולם הערבי.
3. ישראל השתלטה על אדמות פלסטין וגרשה מהן את העולם הפלסטיני, כפי שעשו היהודים בתקופת יהושע בן נון. לכן אין להשלים עמה.
4. לשואת פלסטין אין דוגמה בתולדות העמים. היטלר לא פשע כשפעו של בן גוריון.
5. החזרת כל פליטי 1948 לעריהם וכפריהם ואדמותיהם הוא תנאי ראשון לשלום, שאין להתפשר עליו. ללא החזרת כל הפליטים, כל הסכם עם ישראל יהיה בטל ומבוטל. חובת הכיבוד הבין-לאומי של הקיום המדיני של מדינות החברות באו"ם אינה חלה על ישראל שנוסדה בחטא ובפשע.
6. חיסול ישראל יהיה צעד נכון הכרחי למען יציבות המזרח התיכון. מדינות ערב מחליטות לפעול בקרב אומות העולם כדי לשכנען שהקיום הישראלי הוא סכנה גדולה לשלום העולם.
7. על העולם הערבי להתלכד כדי למנוע מישראל להפוך למעצמה אזורית. מבחינה כלכלית, צבאית ומדינית.
8. יש לעשות מאמץ עליון כדי לעצור את גלי העלייה של יהודים לישראל.

9. מאמץ מדיני, תרבותי ערבי ומוסלמי כולל כדי להשניא את ישראל בקרב אומות העולם.
10. על המדינות הערביות לשאוף לאיזון אסטרטגי צבאי כלכלי וחברתי מול ישראל כדי שכל מדינה בנפרד תוכל לנהל מלחמת הכרעה נגד ישראלים למען **הכנעת ישראל "בקרוב המכריע" "אל מערכה אל חאסימה"**.
11. לעורר את דעת הקהל העולמית כדי לתמוך במאבקן של מדינות ערב, לכפות על ישראל להתפרק (מנשקה הגרעיני שהם מאמינים שהוא קיים בידי ישראל).
12. לכפות על ישראל לחזור **"לממדיה הטבעיים הלגיטימיים"** (היינו, גבולות החלוקה של האו"ם משנת 1947).

ההתפתחויות הצפויות עם התקרב המשא ומתן

על הסכמי הקבע

"ישראל בממדים הטבעיים הלגיטימיים":

בתאריך 25/5/99 שלחתי את אזהרותיי לכל מרכיבי הקואליציה הממשלתית בעקבות מהלכי אוסלו- כיום דומה שאזהרותיי אקטואליות ביותר. ראיתי לנכון לנסות להציג לפניכם כמה התפתחויות צפויות, שהן כנראה בלתי נמנעות, אם ישראל אמנם תמלא ותקבל את תכתיבי ערפאת. לאחר "הפעימה" השלישית יתחיל המאבק הפלסטיני בתמיכת כל ארצות ערב על היעדים והמטרות של הסכם הקבע.

כאשר מטרה אחת מנחה אותם לאורך כל הדרך היא, לכפות על ישראל לחזור "לממדיה הטבעיים – הלגיטימיים". היינו גבולות החלוקה משנת 1947 – בהתאם להחלטות האו"ם (181) (194). השאיפה הכללית במדינות ערב היא שישראל תחדל להיות מעצמה אזורית חזקה ותיהפך למדינת חסות חלשה שתתקיים ותפעל לפי תכתיבי מדינות ערב.

1. המאבק על מעמד ועתיד ירושלים:

להערכתי, מיד יתחיל המאבק המדיני, הציבורי והצבאי על עתיד ירושלים. הוא יהיה מלווה במעשי טרור אכזריים ביותר בכל שכונות ירושלים. זאת, כדי לעיף את הציבור היהודי בירושלים ולחזק את החוגים היוניים המוכנים לוותר על ירושלים המזרחית (למען השלום). חיי תושבי ירושלים יהפכו לגיהנום, מעשי רצח והטרור יהיו כמעשה יום יום.

2. ערפאת יעלה לירושלים:

בהחלט אפשרי שמיד אחרי השלמת הפעימה השלישית או בכל זמן עם תחילת המשא ומתן על הסכם הקבע, ערפאת יודיע שהוא עולה להר הבית, לירושלים, להתפלל במסגד אל אקצה. עלייתו לירושלים תהפך לארוע תקשורתי עולמי היסטורי, בו ישתתפו שגרירים ונציגים ממדינות ערב ונציגי מדינות העולם. הכל יהיה מתוקשר ע"י כל רשתות התקשורת העולמית. העליה ההפגנתית של ערפאת להר הבית תהיה הכנה להכרזתו על המדינה הפלסטינאית של ערפאת. האם מישוהו אצלנו חושב מה תהיה תגובת ממשלת ישראל לצעדו זה?

3. מדינה פלסטינאית:

סביר להניח שהכרזת ערפאת על המדינה הפלסטינית תהיה ארוע תקשורתי עולמי, במעמד תקשורתי בין לאומי בו יקחו חלק שגרירים ממדינות ערב ונציגי אומות העולם. הכל בניגוד להסכמי אוסלו. יתחיל המאבק על גבולות המדינה הפלסטינית בו ישולבו הפגנות המוניות בכל רחבי יהודה ושומרון שיהפכו לארועים תקשורתיים אלימים, ההתעוררות ההמונית הזאת תיהפך עד מהרה למאבק אלים מזויין נגד מדינת ישראל.

4. הצטרפות לליגה הערבית:

אנו חייבים להניח שמיד לאחר ההכרזה על הקמת המדינה הפלסטינית, הליגה הערבית תקבל אותה כחברה בה. ייחתמו עמה הסכמי הגנה ביטחוניים בניגוד להסכמי אוסלו. זאת על מנת למנוע מישראל לפתוח בפעולות תגמול נגד המדינה הפלסטינית.

5. צבא פלסטינאי:

ללא ספק, יוקם במדינה הפלסטינית, צבא פלסטיני המונה תחילה כ- 50,000 חיילים, כל מחוסרי העבודה יעברו אימונים צבאיים ויהפכו לצבא המילואים שם. מדובר בעוד כ- 200,000 חיילים. ברור שהתפתחות כזאת תחייב את ישראל לרכז כוחות צבא גדולים שיחנו בקרבת הגבול בקביעות.

6. חידוש האינתיפאדה המזוינת:

בעקבות עלייתו של ערפאת לירושלים ותחילת המאבק על עתידה ומעמדה של ירושלים, יתחיל המאבק המזוין לגירוש הישובים היהודים מיהודה, שומרון ועזה. האינתיפאדה תחזור ותהיה מכשיר להכנעת ישראל (כפי שילדי האבנים הכניעו את ישראל וגרמו להסכמי אוסלו).

7. טרור אכזרי נגד הישובים היהודיים:

הטרור נגד הישובים היהודים ביו"ש ועזה יתגבר. התנועה בכבישים אל הישובים ומהם תתאפשר רק בשיירות צבאיות, בסיוע של שריון ומסוקים, כאשר ארגוני החבלה מזנבים אחריהן ופוגעים בהן. כל ישוב יהודי יימצא במצב המזכיר לנו את המבצר הצרפתי בהודו סין (דיין ביין פו). בשלב מסוים כאשר צה"ל יבצע פעולות

תגמול קיימת אפשרות שהצבא הפלסטיני – או יחידות טרור, ינסו לכבוש ישובים יהודיים לשבות נשים, ילדים ואזרחים חסרי מגן – כדי להשתמש בהם כבני ערובה, להשגת יעדים מדיניים.

8. שיירות השבים למולדת (זכות השיבה):

עלינו לקבל ברצינות את הכרזתו של ערפאת בשעתו, שהוא יציף את גבולות ישראל בשיירות של מאות אלפי פליטי 1948 – השבים למולדת. עלינו לקחת כאפשרות שערפאת יצא בקריאה לכל פליטי 1948, בלבנון, בסוריה, בירדן ובעזה, לפתוח "במצעדי השבים למולדת", דרך היבשה והים. בודאי ש"צעדות השיבה" יהיו ארוע תקשורתי עולמי של המאה. האם מישהו בינינו מעלה על דעתו שאמריקה, צרפת, אנגליה ואחרות יוכלו למנוע התפתחות כזאת. זאת בהתחשב בתקדים קוסובו. והעובדה שעדיין לא בוטלו החלטות האו"ם 181 – 194. מעצבי מהלכי אוסלו לא הבינו, שכאשר ישראל מעניקה לגיטימציה מדינית לישות הפלסטינית, היא מעניקה לגיטימציה לחידוש הדרישה כלפי ישראל לחזור ולמלא את החלטות האו"ם 181 – 194 בדבר החלוקה והחזרת פליטי 1948. ללא ספק הוא שלקח שיירות השבים שחיזבאללה ארגן ברצועת הביטחון בלבנון ישמשו גם את האסטרטגיה של אש"ף במלחמתו נגד ישראל.

9. משבר חמור עם ערביי ישראל:

התפתחות חמורה ביותר צפויה לנו מהתוצאות החמורות שתהיינה בקרב הציבור הערבי הישראלי. המדובר הוא במשבר חמור בין ערביי ישראל למדינת ישראל.

א. המאבק על ירושלים – ערביי ישראל לא ישארו פסיביים.

ב. צעדות השיבה יחייבו את ערביי ישראל לפעולה.

ג. פתיחת מאבקם של הפליטים "הנפקדים נוכחים" 220,000 בישראל, לחזור למקומות בהם היו פעם ישובים ערביים לפני מלחמת 1948, ייהפך למשבר חמור בין ערביי ישראל – למדינה.

עלינו להניח שחוגים קיצוניים מקרב ערביי ישראל, יקראו להמונים הערבים לצאת לגבולות ולחופים, כדי לקבל פני אחיהם השבים למולדת. והכל יהיה מתוקשר ע"י רשתות המדיה העולמית. יימצאו חוגים מקרב ערביי ישראל שישתדלו להפוך את המאבק הזה למאבק אלים – מזוין.

10. ערפאת אורח בערי ישראל:

ללא ספק הוא שמיד לאחר בחירתו הרשמית כנשיא המדינה הפלסטינית, תתחיל תחרות בין ראשי השלטון הערבי בישראל, להזמין ולארח את ערפאת ביישובים הערבים בישראל. כל ארוע כזה יהפך לארוע אנטי ישראלי לוחט.

11. ערפאת אורח הערים המעורבות:

לי אין ספק כי בנסיבות כאלה צפוי שראשי הערים המעורבות חיפה, תל-אביב יפו, לוד, רמלה ועכו יתחרו ביניהן מי יהיה הראשון להזמנת ערפאת כאורח רשמי של העיר. כל ביקור כזה, יגרום להקצנה חמורה בקרב הערבים ולקרע קשה בין יהודים לערבים.

12. ערפאת אורח משכן נשיאי ישראל והכנסת:

צפוי בהחלט שהרשימות הערביות וחוגי השמאל בכנסת ידרשו להזמין את ערפאת כאורח רשמי בכנסת ואולי גם לנאום מעל במת הכנסת – כראש מדינה. אני מניח שנשיא המדינה לא יפגר אחר הכנסת, אולי אף יקדים אותה בהזמנת ערפאת.

13. התפתחויות האלה בישראל יאפשרו לערפאת לנצל הזדמנות

ולקרא לישראל ולעולם כולו, שישראל תחזור "לממדיה הטבעיים"

בהתאם להחלטת האו"ם 1947 – "למען שלום אמת"!!!

כך ישראל תמצא את עצמה שוב לאחר 52 שנה לקיומה, נלחמת שוב על זכות קיומה מול כל ארצות ערב ואזרחיה הערביים.

14. מלחמה כוללת:

יתכן מאוד שהידרדרות הצבאית בין ישראל למדינה הפלסטינית והמאבק של ערביי ישראל להכרה באוטונומיה לאומית שלהם. ובמיוחד המאבק על ירושלים וזכות השיבה ינוצל ע"י מדינות ערב כעילה לפתיחת מאבק צבאי להכנעת ישראל. כך ישראל תמצא את עצמה במלחמה כוללת מול כל מדינות ערב בתנאים גרועים יותר מאלה שהיו במלחמות העצמאות.

מי יכול לצפות שבתנאים כאלה אמריקה או ארצות אירופה או האו"ם יוכלו לבוא לעזרת מדינת ישראל, שבמו ידיה וביוזמתה הביאה על עצמה את ההתפתחויות

האלה כאשר הכירה בתנועה פלסטינית המדינית ובתמימותה חסרת האחריות יזמה את הסכמי אוסלו.

אני מאמין שאם יוסבר לציבור היהודי בישראל ובתפוצות מה צפוי לנו אם נסכים לתכתיבי ערפאת, בכל גילוי הלב והאומץ. העם ברובו יתלכד סביב הממשלה הרחבה גם אם בשלבים הראשונים יתגלה משבר בינינו ובין ארה"ב. אני חושש מאוד שבגלל חוק בחירה ישירה של ראש הממשלה והתלות האלקטוראלית שנוצרה בין ערביי ישראל למפלגות העבודה ומר"צ. מדינת ישראל לא תוכל למצוא פתרונות נכונים ציוניים כדי למנוע בזמן את ההתפתחויות המסוכנות המתוארות כאן. בכל ההתכנסויות של מפלגת העבודה, אני מוצא את עצמי שואל, האם זאת אותה המפלגה של בן גוריון שהיו לה העוז והנחישות הציונית להכריז על ויסוד מדינת ישראל בשנת 1948. ותשובתי היא לא ולא! והאם מפלגת העבודה, אילו הייתה בשנת 1948, האם הייתה מסוגלת והיה לה העוז להכריז על הקמת מדינת ישראל – ותשובתי היא – לא ולא!

כיצד יימצאו במפלגת העבודה כיום, גורמים שיעצרו בעוד מועד את ההידרדרות למצב המוביל לכניעת ישראל ולהפכה באזור זה של העולם למדינת חסות קיקיונית קטנה שתפעל ותחיה לפי תכתיבי העולם הערבי. למרות ההערכות הפסימיות האלה אני מעיז לקרוא לכל המפלגות הגדולות בכנסת, אפילו ברגע האחרון. הבה נתעלה כולנו מעל השנאות ההיסטוריות המעציבות והמיותרות בתוכנו ונעמיד לנגד עינינו את גורל עמנו ועתיד מדינתו במקום לעשות חישובים מפלגתיים צרים ונקים את הממשלה הרחבה עכשיו, שרק היא תוכל למנוע את ההידרדרות המסוכנת המתוארת באגרתי. ואולי החשוב ביותר להדגשה הוא שרק ממשלה רחבה תוכל למנוע את אותו משבר חמור הצפוי בין ערביי ישראל למדינה. אני מאמין כי מצויים עדיין רבים מקרב ערביי ישראל המתונים המעוניינים בהמשך החיים המשותפים של הבנה ודו-קיום מתוך כבוד הדדי. אלה מצפים מכולנו שתוקם ממשלה רחבה שתוכל להעמיד קווים אדומים מוסכמים על מנת שיהיה ברור לחוגים הקיצוניים שישראל לא תאפשר להם לעבור אותם ולגרור את ערביי ישראל להקצנה.

בברכה, עו"ד אמנון לוין

